

FÖLDVÁRI RUDOLF

1921. május 20. Kispest, Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye

MTI/MTVA Fotóarchívum/Mező Sándor

FŐBB TISZTSÉGEI

Az MDP KV Káderosztálya helyettes vezetője	1951. augusztus–1952. július 31.
Az MDP KV Párt- és Tömegszervezetek Osztálya helyettes vezetője	1952. augusztus 1.–1952. november 15.
Az MDP Budapesti Bizottsága első titkára	1952. november 15.–1954. június 18.
Az MDP KV tagja	1952. november 29.–1956. október 31.
Az MDP PB tagja	1953. június 28.–1954. május 30.
Az MDP Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bizottsága első titkára	1954. június 18.–1956. október 31.
A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Tanács VB elnöke	1956. december–1957. január 30.

PÁLYÁJA

Apja, Frank Rudolf asztalossegéd és faszobrász, anyja, Molnár Margit vasmunkás volt. Nevét 1951-ben magyarosította.

A négy polgárit 1935-ben fejezte be, egy ideig csupán alkalmi munkákat kapott, 1937-től a kispesti Hofherr-gyárban (Hofherr-Schrantz-Clayton-Shuttleworth Gépgyári Művek, HSCS) géplakatosnak tanult, segédlevelét 1940-ben szerezte meg. Még inas-ként, 1938-ban csatlakozott a vas- és fémmunkások szakszervezetéhez. 1942-ben bevonult katonának, Székesfehérvárott a légierőnél szolgált fényképészként, 1944 decemberében egy gyalogsági bevetéskor szovjet hadifogságba esett.

1945. augusztus végén tért vissza Magyarországra, s volt munkahelyén kezdett el dolgozni. 1945. szeptemberben belépett a Magyar Kommunista Pártba, 1946. márciustól a Hofherr-gyárban párttitkárhelyettesként, 1946. novembertől a kispesti pártbizottságon propagandistaként tevékenykedett. 1948. áprilisban a Szakszervezeti Tanács, illetve az októbertől helyébe lépő Szakszervezetek Országos Tanácsa Propagandaosztályának helyettes vezetője, majd vezetője, később a Termelési és Bérosztály helyettes vezetője lett. 1950. szeptembertől egyéves pártfőiskolát végzett, 1951. augusztustól a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége Káderosztályának, annak megszűnését követően 1952. augusztustól a Párt- és Tömegszervezetek Osztály helyettes vezetője volt. 1952. november 15-én a budapesti pártbizottság élére állították, s még a hónap végén kooptálták a KV-ba, valamint Rákosi Mátyás kezdeményezésére tanácskozási joggal meghívták a Politikai Bizottság üléseire is. 1953. májusban országgyűlési képviselővé választották.

selővé választották. Tagja volt az 1953. június 13-ára Moszkvába rendelt hétfős párt- és állami küldöttségnek, így tanúja lehetett Rákosi nyilvános bírálatainak és megszégyenítésének. A KV 1953. június 27–28-i ülésén bekerült a Politikai Bizottságba. 1954. májusban a budapesti pártértekezleten a szavazatszedő bizottság elnökeként utasítást adott rá, hogy hozzá nyilvánosságra a kongresszusi küldöttekre leadott ellenszavazatokat is, amelyekből Rákosinak is kijutott. Az eset hozzájárult ahhoz, hogy az MDP május végén megtartott III. kongresszusán kiszorult a PB-ből, június 18-án pedig Budapestről Borsod-Abaúj-Zemplénbe helyezték megyei első titkárnak.

1956. október 16-án a megyei pártbizottság nevében levélben fordult a PB-hez, amelyben személyi változásokat sürgetett, és rendkívüli pártkongresszus összehívását követelte, a kritikus hangvételű állásfoglalás az Északmagyarország című lap október 23-i számában nyilvánosságot is kapott. 1956. október 24-én a Diósgyőri Magyar Állami Vas, Acél- és Gépgyárban (Dimávag) megtartott munkásgyűlésen az akkor megalakult üzemi munkástanács mellé állt, 21 pontos követelésüket (közülük a szovjet csapatok kivonásával és a Varsói Szerződésből való kilépéssel nem értett egyet) másnap egy küldöttség élén maga vitte fel Budapestre Nagy Imre miniszterelnöknek. Október 27-én érkezett vissza Miskolcra, október 29-én tagja lett a Borsod Megyei Munkástanácsnak, annak Közellátási és Pénzügyi Bizottságát vezette. November 1-jén és 2-án egy újabb küldöttség élén ismét a fővárosban járt. November 5-én a szovjet katonai parancsnokság letartóztatta, két nappal később Ungvárra hurcolták. November 17-én bocsátották szabadon, Miskolcra visszatérve elvállalta a Borsod Megyei Munkástanács elnöki tisztét. December közepén a munkástanácsot beolvasztották a megyei tanácsba, s Földvári a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Tanács Végrehajtó Bizottsága elnökeként dolgozott tovább, tagja volt az MSZMP megyei intézőbizottságának is. 1957. március 15-én kizárták az MSZMP-ből, március végén a megyei tanácstól és Miskolcra is távozni kényszerült. 1957. április 21-től a Vörös Csillag Traktorgyárban (ezt a nevet kapta a Hofherr-gyár 1951-ben) helyezkedett el tanult szakmájában. Május 23-án letartóztatták, s még abban a hónapban országgyűlési mandátumától is megfosztották. 1958. július 18-án a Borsod Megyei Munkástanács vezetői elleni per elsőrendű vádlottjaként a Legfelsőbb Bíróság Népbírósági Tanácsa a fellebbezés lehetősége nélkül életfogytig tartó börtönre ítélte. 1961-ben egyéni kegyelemmel szabadult. Korábbi munkahelyén, a Vörös Csillag Traktorgyárban kapott munkát, ahol 1981-es nyugdíjazásáig géplakatosként, később művezetőként dolgozott.

1990-ben rehabilitálták, még ugyanabban az évben kezdeményezésére megalakult a Borsodi 1956-os Munkástanácsstagok Baráti Társasága. 1992–1997 között a Nagy Imre Társaság elnökségi tagja volt. 2010-ben Miskolc városa díszpolgárává választotta.

FORRÁSOK

Az MDP KV Titkársága 1951. augusztus 29-i ülésének jegyzőkönyve. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára M-KS 276. fond 54/158. őrzési egység. http://www.digitarchiv.hu/faces/frameContentGenerator.jsp?ADT_ID=40004&MT=1 (A letöltés ideje 2014. szeptember 28.)

Földvári Rudolf és társai vizsgálati anyaga. Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára V-144163/17. *Tiszta vizet a pohárba*. Életútinterjú. Készítette Molnár Adrienne. Nagy Imre Alapítvány, Budapest, 2011.